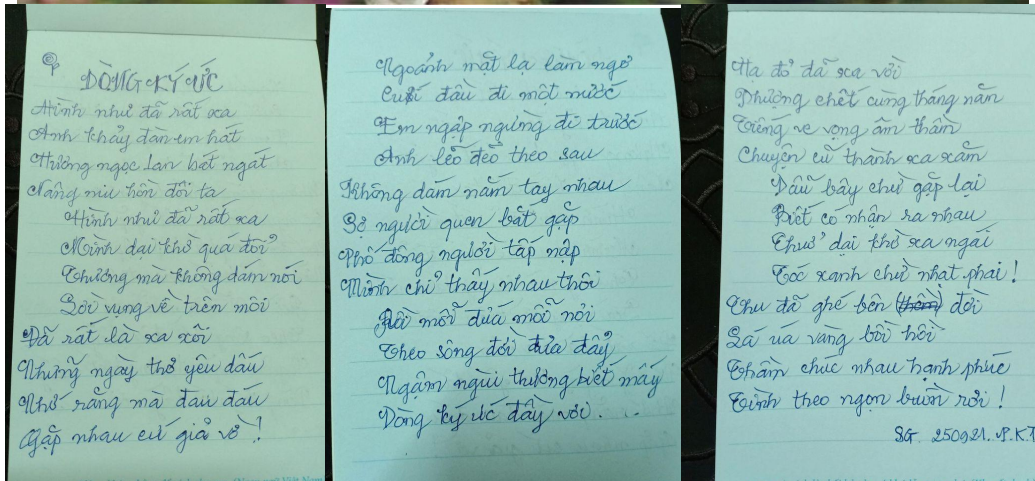

DÒNG KÝ ỨC

Phạm Kim Thuận

Hình như đã rất xa
Anh khẽ đàn em hát
Hương ngọc lan bát ngát
Nâng niu hồn đôi ta

Hình như đã rất xa
Mình đại kờ quá đối
Thương mà không dám nói
Lời vụng về trên môi

Đã rất là xa xôi
Những ngày thơ yêu dấu
Nhớ rằng mà đau đầu

Gặp nhau cứ giả vờ !
Ngoảnh mặt lạ làm ngờ
Cúi đầu đi một nước !
Em ngập ngừng đi trước
Anh lẻo đẻo theo sau

Không dám nắm tay nhau
Sợ người quen bắt gặp
Phố đông người tấp nập
Mình chỉ thấy nhau thôi !

Rồi mỗi đưa mỗi nơi
Theo sông đời đưa đẩy
Ngậm ngùi thương biết mấy !
Dòng ký ức đầy vơi

Hạ đồ đã xa vơi
Phượng chết cùng tháng năm
Tiếng ve vọng âm thầm
Chuyện cũ thành xa xăm

Dẫu bây chừ gặp lại
Biết có nhận ra nhau
Thuở dạm khờ xa ngái
Tóc xanh chừ nhạt phai !

Thu đã đến bên đời
Lá úa vàng bồi hồi
Thăm chúc nhau hạnh phúc
Tình theo ngọn buồn rơi !

SG, 250921